

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj 2 Pr-1305/15-44

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

M E Đ U P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Tihani Čišper u pravnoj stvari tužitelja Michaela Brajkovića iz Zagreba, Milatova 17/III, OIB: 4033542679, kojeg zastupa punomoćnik Marko Križanec, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Klokočovnik i Partneri, j.t.d. Zagreb, Ilica 13/IV, protiv tuženika Adapting d.o.o. Zagreb, Franje Dursta 28, OIB: 39854369772, kojeg zastupaju punomoćnici Veljko Miljević i Gorana Miljević, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Miljević i partneri iz Zagreba, Vlaška 7/I, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 18. siječnja 2017. u prisutnosti punomoćnika tužitelja Marka Križanca, odvjetnika u Zagrebu i zamjenika punomoćnika tuženika Davora Cahuna, odvjetnika u Zagrebu, na ročištu za objavu presude 31. siječnja 2017.,

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuje se da je tuženik djelomično odgovoran za naknadu štete nastale tužitelju 21. svibnja 2012. u omjeru od 50%.
- II. Do pravomoćnosti ove međupresude zastat će se s raspravljanjem o iznosu tužbenog zahtjeva.
- III. Odluka o troškovima ostavlja se za kasniju presudu.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je 21.05.2012. doživio nezgodu na radu kao radnik tuženika na način da je prilikom obavljanja radova na stambenoj zgradi pao s visine od oko 10 metara i zadobio teške tjelesne ozljede. Usprkos provedenom liječenju zaostale su trajne posljedice te tuženik odgovara za nastalu štetu po načelu objektivne odgovornosti. Tužitelj potražuje naknadu neimovinske i imovinske štete i to za pretrpljene fizičke bolove iznos 40.000,00 kuna, za pretrpljeni strah iznos 30.000,00 kuna, za duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti iznos od 300.000,00 kuna, za duševne boli zbog naruženja iznos 40.000,00 kuna i za tuđu njegu i pomoć iznos 20.000,00 kuna, odnosno ukupno 430.000,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od podnošenja tužbe do isplate, kao i parnični trošak sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja do isplate.

Tuženik u odgovoru na tužbu osporava odgovornost te ističe da je šteta nastala isključivo radom tužitelja, a koju tuženik nije mogao predvidjeti. U pogledu štetnog događaja Državni inspektorat RH sastavio je Zapisnik o inspekcijskom nadzoru u kojem nisu utvrđeni propusti na strani tuženika u primjeni odredaba Zakona o zaštiti na radu. U trenutku nastanka štetnog događaja tužitelj je nosio alat te nije dobio nikakav nalog za penjanje, jer skela još nije bila postavljena, ograda na balkonu je visine 98 cm, pa je očito da je na strani tužitelja došlo do

samovoljnog kretanja u nedozvoljenom području, a odakle je potom pao te se ozlijedio, pa tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz nadoknadu parničnog troška.

Sud je 04.06.2014. donio presudu poslovni broj Pr-9314/13-14 (list 80-84 spisa). Povodom žalbe tužitelja Županijski sud u Zagrebu je rješenjem poslovni broj Gž R-1431/14 od 14.04.2015. (list 105-108 spisa) ukinuo prvostupanjsku presudu i predmet vratio sudu na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku sud je izvršio uvid u Prijavu o ozljedi na radu od 28.5.2012. (list 5-8 spisa), Ugovor o radu na određeno vrijeme (list 9 spisa), medicinsku dokumentaciju za tužitelja (list 10-36, 64-69, 144-177 spisa), Zapisnik o inspekcijskom nadzoru Državnog inspektorata od 24.7.2012. (list 44-50 spisa), saslušao je svjedoka Maria Sertića (list 71-72 spisa), svjedoka Mladena Miškovića (list 73 spisa), svjedoka Tomislava Drvodelića (list 74-75 spisa) i zakonskog zastupnika tuženika - direktora Tomislava Škrtića (list 75 spisa), izvršio uvid u liječničku potvrdu za tužitelja (list 78 spisa), proveo je vještačenje po vještaku zaštite na radu Zlatku Videcu (list 116-134 spisa), saslušao je svjedokinju Mariju Brajković (list 141 spisa), tužitelja (list 141-142 spisa), izvršio je uvid u rješenje HZMO-a od 19.01.2016. (list 178-179 spisa), saslušao je svjedoka Ivana Dobrića (list 191-192 spisa), svjedoka Slavka Davilu (list 192-193 spisa), vještaka Zlatka Videca (list 196-198 spisa) i proveo je suočenje svjedoka Maria Sertića i Mladena Miškovića (list 203-204 spisa).

Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno kao i svih dokaza zajedno, a sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 84/08., 123/08., 57/11. i 25/13. - u daljnjem dijelu teksta ZPP) ovaj sud smatra da je u odnosu na osnovu tužbenog zahtjeva stvar sazrela za donošenje odluke, a utvrđivanje štete zahtijevati će znatne troškove, pa je najprije donio međupresudu kojom je utvrđena djelomično odgovornost tuženika za naknadu štete.

Između stranaka nije sporno da je tužitelj zadobio ozljedu na radu, a sporne su okolnosti nastanka štetnog događaja, odgovornost tuženika i visina štete.

Na temelju članka 103. stavak 1. Zakona o radu ("Narodne novine", broj 149/09., 61/11., 82/12. i 73/13. - u daljnjem dijelu teksta ZR) poslodavac je dužan naknaditi štetu koju radnik pretrpi na radu i u svezi s radom. Uvidom u Prijavu o ozljedi na radu utvrđeno je da je tuženik prijavio ozljeđivanje tužitelja na redovitim poslovima radnog mjesta. Budući nije sporno da je šteta nastala na radu, tuženik odgovara po načelu objektivne odgovornosti (uzročnosti), dok se odgovornosti može osloboditi ili se njegova odgovornost može ograničiti prema općim propisima obveznog prava na što upućuje članak 15. Zakona o zaštiti na radu ("Narodne novine", broj 59/96., 94/96., 114/03., 100/04., 86/08., 116/08., 75/09. i 143/12.).

Po načelima objektivne odgovornosti propisanih člankom 1067. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05. i 41/08. - u daljnjem dijelu teksta ZOO) tuženik se oslobađa odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti (stavak 1.), ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti (stavak 2.), a može se i djelomično osloboditi odgovornosti ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete (stavak 3.). Obzirom na navedeno, na tuženiku je teret dokaza da je šteta nastala bez njegove krivnje, tj. isključivo radnjom treće osobe.

Radi utvrđenja okolnosti nastanka štetnog događaja sud je saslušao svjedoke i proveo je vještačenje po vještaku zaštite na radu. Svjedok Mario Sertić iskazao je da je vidio tužitelja

kako je pao s balkona, a prije toga ga je vidio da radi na balkonu i šarafi betonske ploče na strop te da stoji na skeli koju je sam napravio. Skela je bila sastavljena od dva potporna tzv. koze i na njima su stavljene debele fosne. Nakon što je tužitelj pao, on i Mladen Mišković otišli su maknuti fosne s balkona.

Svjedok Mladen Mišković iskazao je da je toga jutra njemu i tužitelju šef gradilišta Tomislav Drvodelić dao zadatke da nose nogare i materijal s dvorišta na terasu. To su nosili rukama, stavljali na pod terase, silazili u dvorište, uzimali materijal i nosili ga na terasu. U jednom trenutku on se spustio u dvorište po materijal, a tužitelj je bio na terasi, nije vidio pad tužitelja, jer je u to vrijeme bio na stepenicama i penjao se prema balkonu. Kada je došao na balkon vidio je da nema tužitelja, pogledao je prema dolje i vidio je tužitelja da leži. Skelu nisu postavljali, jer su tada još nosili nogare i materijal za skelu, a na balkonu se nalazi metalna ograda visine oko 1 metar. Nakon što je tužitelj pao svi su se skupili oko njega, došla je policija i hitna te nitko ništa više nije radio.

Budući su iskazi svjedoka Maria Sertića i Mladena Miškovića bili različiti u pogledu odlučne činjenice je li skela u vrijeme pada tužitelj bila postavljena ili nije, te je li se tužitelj nalazio na skeli, sud je proveo suočenje svjedoka. Svjedoci su različito iskazivali o načinu na koji je bila postavljena skela, pa je tako Mario Sertić iskazao da su fosne bile položene jednim dijelom na nogarima ("kozi"), a drugim dijelom na ogradi balkona, dok je Mladen Mišković iskazao da su fosne bile položene na dva nogara. Mario Sertić ostao je kod iskaza da su tužitelj i Mladen Mišković zajedno bili na skeli, da je tužitelj počeo padati i u tom trenutku uhvatio Miškovića za hlače i potrgao mu džep. Mladen Mišković promijenio je dio iskaza na način da je prilikom suočenja iskazao da se tužitelj popeo na skelu, da ne zna zašto se popeo, ali da nije ništa radio, dok je u prvom iskazao naveo da u trenutku pada tužitelja skela nije bila niti postavljena. Na takav navod Mario Sertić mu je odgovorio da to nije točno, jer da je Mišković bio s tužiteljem, a to je vidio, jer se nalazio u dvorištu, kod miješalice, okrenut prema balkonu, a na tom mjestu našao se jer je u dvorištu slagao daske po nalogu svojeg šefa.

Svjedok Tomislav Drvodelić iskazao je da je toga dana dao radni zadatak tužitelju, te su tužitelj i Mladen Mišković trebali raditi strop balkona i za te poslove trebalo je prvo napraviti skelu. Budući balkon služi za prolazak stanara do stana, svaki dan se skela micala i onda drugi dan ponovno donosila i slagala, pa su tužitelj i Mišković trebali iz dvorišta donijeti materijal za skelu i to nogare i fosne. U jednom trenutku čuo je pad i vidio tužitelja da leži. Mišković mu je rekao da je on nosio materijal s tužiteljem, jedan za drugim, i kada je došao na balkon da tužitelja više nije bilo. Mario Sertić bio je s radnicima u dvorištu. Došla je hitna i policija, pozvali su inspekciju zaštite na radu, a nakon što je hitna otišla ostala je policija i čekali su inspektora zaštite na radu. Nakon toga su se on, inspektor zaštite na radu i jedan ili dva policajca uputili na balkon gdje su našli dio materijala za skelu, ali ništa nije bilo složeno. Inspektor zaštite na radu zaključio je da se tužitelj iz nekog razloga penjao na ogradu, a ograda je željezna visine oko 1 metar, te balkon služi za prilaz stanu. Inspektor je svakog od radnika ispitivao na način da je svakog radnika odveo sa strane i pojedinačno pitao što se dogodilo te je na kraju sastavio Zapisnik po kojem ne proizlazi da bi tuženik što pogriješio. Tužitelj je bio osposobljen za rad na siguran način i na sebi je imao svu potrebnu zaštitnu opremu.

Svjedokinja Marija Brajković, majka tužitelja, iskazala je da su tužitelju kod kuće u posjet došli njegovi kolege Mladen Mišković, Stipe Marušić i Ilija Filipović i rekli da je Tomislav Drvodelić dao tužitelju i Mladenu Miškoviću zadatak da završe balkon. Oni su prvo napravili pomoćnu skelu, jer je prva skela bila skinuta. Skela je napravljena od "koze" i na to su stavili 2-3 fosne, tužitelj se popeo na te fosne i šarafio ploče, u jednom trenutku trebao je nešto izmjeriti i onda je počeo padati. Kako je Mladen Mišković bio pored njega, tužitelj ga je uhvati za džep i otkinuo ga. U padu se tužitelj primio i za žlijeb, ali to nije spriječilo pad, već je pao na

balkon ispod, odbio se od tog balkona i onda pao na tlo. U vrijeme kada je tužitelj bio u bolnici u više navrata je pokušala s njime razgovarati o tome što se dogodilo, ali on nije bio svjestan i stalno je govorio kao da je na gradilištu. Tek kada je došao doma ispričao da je dobio radni zadatak da postavlja knauf, da je pao i da se uhvatio za džep od Mladena.

Svjedok Ivan Dobrić iskazao je da je bio odjelni operater tužitelja za vrijeme dok se tužitelj liječio u KBC Zagreb, a zbog opsežnosti i težine ozljeda u njegovom liječenju sudjelovao je konzilij liječnika, pa tako i prof. dr. Slavko Davila. Nikada nije razgovarao niti s jednim inspektorom rada, pa tako niti u ovom slučaju i iz toga zaključuje da ga inspektor rada nije tražio odobrenje da razgovara s tužiteljem, a ne može znati je li inspektor razgovarao s tužiteljem 08.06.2012. Iz otpusnog pisma zaključuje da je u to vrijeme tužitelj bio kontaktibilan, jer da nije bio ostao bi zadržan u jedinici intenzivnog liječenja, a tužitelj se od 04.06.2012. nalazio na Zavodu za traumatologiju i koštano zglobovu kirurgiju.

Svjedok Slavko Davila iskazao je da je u vrijeme liječenja tužitelja bio pročelnik Zavoda za traumatologiju i koštano zglobovu kirurgiju te se ne sjeća tužitelja. Pacijent na ovaj Zavod može doći samo ako je u svjesnom stanju i ako je kontaktibilan, a pacijenti koji nisu takvi primaju se na Jedinicu intenzivnog liječenja kirurgije, neurokirurgije ili neurologije. Ako policija ili inspektor rada treba uzeti izjavu od pacijenta, onda se oni jave nekom od liječnika i on ih odvede do pacijenta. Takav zahtjev nije u pisanoj formi, niti se zavodi u neki protokol bolnice, već se dovoljno da se takva osoba predstavi i legitimira. Tužitelj je 04.06.2012., tj. 11 dana nakon povrede premješten u Zavod za traumatologiju i koštano zglobovu kirurgiju te iz navedenog slijedi da je tužitelj 08.06.2012. sigurno bio kontaktibilan.

Tužitelj je iskazao da je došao na posao oko 8,00 sati, da je njemu i Mladenu Miškoviću radni zadatak dao Tomislav Drvodelić i to da idu na kat postaviti betonske ploče na plafon balkona. Postavili su skelu od tri fosne na način da su fosne s jedne strane ležale na "kozi", a s druge strane na ogradi balkona. Oboje su se popeli na skelu, Mladen je držao ploče, a on je šarao pomoću električne bušilice. Onda je na red došla ploča koju je trebalo izmjeriti i izrezati, mjerio je tu ploču, u rukama je imao metar, a leđima je bio okrenut vanjskoj strani balkona. U jednom trenutku počeo je padati, uhvatio se za džep Mladenovih hlača, otrgnuo je taj džep, onda se uhvatio za žlijeb, ali žlijeb nije bila prihvaćena, pa to nije spriječio pad. Dalje se ničeg ne sjeća, a iz priča je čuo da je pao na balkon. Ne sjeća se da je u bolnici razgovarao s inspektorom rada. Načina pada sjetio se kasnije, jer mu se pamćenje postepeno vraćalo. Tuženik nije osigurao zaštitnu ogradu ili zaštitni pojas iz razloga što je balkon trebalo brzo završiti i za postavljanje zaštite ograde nije bilo vremena.

Direktor tuženika Tomislav Škrtić iskazao je da je radne zadatke davao Tomislav Drvodelić, a on u vrijeme pada tužitelja nije bio na gradilištu, već ga je o tome obavijestio Tomislav Drvodelić te se odmah uputio prema gradilištu i došao je u isto vrijeme kada i policija. Hitna je upravo odvozila tužitelja, radnici su bili šokirani, pitao ih je što se dogodilo i svi su rekli da ne znaju. Nakon nekih 15 minuta došla je inspekcija rada, muški inspektor otišao je na balkon, a inspektorica je uzimala izjave od radnika. Na balkon je išao inspektor rada, Drvodelić te jedan ili dva policajca, a on nije išao. Nije bila postavljena skela na balkonu što je on vidio. Tužitelj je bio osposobljen za rad na siguran način, posjetio ga je u bolnici i tužitelj mu je rekao da se ničeg ne sjeća.

Uviđom u Zapisnik o inspeksijskom nadzoru Državnog inspektorata, Područne jedinice Zagreb od 24.07.2012. utvrđeno je da je isti sastavljen nakon obavljenog nadzora u području zaštite na radu, a zbog nesreće na radu radnika tuženika. Obavljen je očevid s početkom u 10,50 sati, uzeta je izjava voditelja gradilišta Tomislava Drvodelića te je 08.06.2012. uzeta izjava ozlijeđenog radnika Michaela Brajkovića. Tužitelj je osposobljen za rad za poslove građevinski

radnik-zidar, te je dao izjavu da je predmetnog dana nosio alat, opremu i materijal na balkon zgrade s namjerom da nastavi pričvršćivati gipsokartonske ploče na strehu krova, posao donošenja nije završio, jer nije donio sve elemente za postavljanje skele. Odjednom je osjetio da mu je vruće, zavrtjelo mu se te je pao preko ograde balkona, a ne sjeća se da se popeo prije toga. Inspektor rada je u Zapisniku točka 6. "Vrijeme, mjesto i način ozljeđivanja radnika" upisao da ostali nazočni radnici i voditelj gradilišta nisu vidjeli pad tužitelja, niti njegove postupke prije pada. Obavljenim inspektorskim nadzorom nisu utvrđeni propusti u primjeni odredbi Zakona o zaštiti na radu.

Sud je proveo vještačenje po vještaku zaštite na radu mr.sig. Zlatku Videcu koji je u nalazu i mišljenju naveo da je tužitelj imao radni zadatak postavljati gipsane ploče s donje strane strehe krova za što je trebao donijeti alat, opremu i materijal na betonsku ploču balkona zgrade koja se nalazila na visini 9 metara od tla. Na balkonskoj ploči bila je postavljena učvršćena stalna ograda balkona u visini 98 centimetara. Iz podataka u spisu nije moguće u potpunosti definirati način nastanka ozljede, jer su prisutne određene nelogičnosti i upitnost istinitih navođenja okolnosti koje su dovele do ozljeđivanja tužitelja. Državni inspektorat proveo je očevid na licu mjesta o čemu je sastavljen zapisnik u kojem je, između ostalog, konstatirano da nazočni radnici i voditelj gradilišta nisu vidjeli pad tužitelja, niti njegove postupke prije pada. Inspektor rada uzeo je izjavu tužitelja 08.06.2012. u vrijeme dok se tužitelj liječio u KBC Zagreb. Tužitelj je tada izjavio da je nosio alat, opremu i materijal, da nije dovršio posao donošenja svih elemenata za postavljanje skele kada je odjednom osjetio da mu je vruće, zavrtjelo mu se u glavi te je pao preko ograde balkona. Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje tužitelju je priznao ozljedu na radu. Iz navedenog je vještak zaključio da je radni postupak prekinut neplaniranim, iznenadnim događajem i to poremećaja radne sposobnosti i kontrole radne aktivnosti od strane samog radnika. Visina ograde balkona od 98 centimetara trebala je zapriječiti pad tužitelja, jer inače služi kao osiguranje kretanja po površini balkona, pa nije za pretpostaviti da je pad tužitelja preko ograde bio moguć ako se kretao u razini podne betonske ploče balkona. Obzirom nisu definirane okolnosti koje su dovele do pada radnika vještak je izradio nalaz i mišljenje u dvije varijante. U prvoj varijanti vještak je krenuo od utvrđenog stanja prema očevidu i zapisniku Inspektorata rada i zaključio da je zapisnik izrađen sukladno utvrđenim činjenicama i opisima stanja na gradilištu te da do ozljeđivanja tužitelja nije došlo propustom od strane poslodavca, jer je poslodavac ispunio sve svoje obveze iz područja zaštite na radu, već zbog nepredviđenih okolnosti u radnom postupku na koje je jedino sam radnik mogao utjecati (vrućina i vrtoglavica). U drugoj varijanti vještak je analizirao iskaze svjedoka Maria Sertića i Mladena Miškovića koja nisu podudarna, već značajno odstupaju, jer je Mario Sertić iskazao da je tužitelj radio na skeli koju je sam napravio i pao sa skele, a Mladen Mišković je iskazao da skelu još nisu postavili. Također je Mario Sertić iskazao da je zajedno s Miškovićem odnio fosne, odnosno da su fosne zajedno uklonili nakon događaja. Ako bi se prihvatio iskaz Maria Sertića (da je tužitelj stajao na skeli) tada je zaključak vještaka da je tužitelj rad obavljao nepravilnim postupkom i nepravilnim načinom bez primijenjenih mjera zaštite. Za to su odgovorni tuženik, jer nije organizirao radne operacije i provedbu mjera zaštite svih procesa rada budući je radnik sam organizirao posao pri čemu nije na pravilan način koristio skelu i nisu bili postavljeni leđobrani. Ako bi se prihvatio iskaz Mladena Miškovića (da nije bila postavljena skela) tada vještak zaključuje da tužitelj koji je visine 1,60 metara nije mogao s balkonske ploče dohvatiti potrebnu visinu i pričvršćivati gipsane ploče i pričvršćena balkonska ograda od 98 centimetara spriječila bi njegov pada preko ograde te bi tužitelj pao uz unutarnji dio ograde. Pad preko ograde bio bi moguć ako bi radnik odskočio od podne podloge ili da stoji i nalazi se na određenoj visini u odnosu na podnu podlogu. Zaključno vještak daje mišljenje da postoji dvojba oko uzroka pada radnika, a što je ključno za donošenje odluke o definiranju odgovornosti za nastali događaj ozljede na radu. Može se reći da je šteta radniku učinjena kao posljedica ozljeđivanja na mjestu rada u svezi s radom te sudjelovanja u radnom procesu kojeg je obavljao za poslodavca.

Tuženik nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje, a tužitelj prigovara zaključku vještaka da je poslodavac ispunio sve svoje obveze vezane uz dokumentaciju koju je trebao posjedovati iz područja zaštite na radu jer tuženik nije uredio gradilište i osigurao da se radovi obavljaju u skladu s pravilima zaštite na radu, nije u roku 8 dana prije početka radova dostavio prijavu gradilišta tijelu nadležnom za poslove inspekcije rada, nije utvrđeno da je tuženik osigurao tužitelju propisanu osobnu zaštitnu opremu, ograda balkona nije bila propisane visine u skladu s člankom 70. stavak 3. Pravilnika o zaštiti na radu u građevinarstvu (visini 100 centimetara), nije bila izrađena skela, odnosno nisu bila postavljena odgovarajuća sredstva koja bi spriječila pad i ozljeđivanje tužitelja. Također tužitelj osporava vjerodostojnost izjave koju je tužitelj navodno dao 08.06.2012. inspektoru rada, a koju izjavu vještak koristi u svojem nalazu.

Radi obrazloženja nalaza i mišljenja i odgovora na prigovore tužitelja sud je saslušao vještaka Zlatka Videca koji je ostao kod nalaza i mišljenja te obrazložio da plan izvođenja radova nije u direktnoj ili indirektnoj vezi s ozljeđivanjem, da je inspektor rada utvrdio korištenje osobne zaštitne opreme i pri tome nije naveo da bi se radilo o propustu ili poslodavca ili radnika. Ne može se očitovati u odnosu na vjerodostojnost izjave tužitelja inspektoru rada, pa bi na tu okolnost trebalo saslušati inspektora. U odnosu na visinu ograde balkona od 98 centimetara ističe da se ne radi o ogradi izvedenoj za izvođenje radova na konkretnom radilištu, već o fiksnoj ogradi uz koju svakodnevno prolaze stanari do ulaza u stan, a razlika u visini od 2 centimetra (propisi za zaštitne ograde predviđaju 100 centimetara), što iznosi 2% manje od propisanog nije uzrok ozljeđivanja. U spisu nema dokaza da je tužitelj radio na postavljanju montažnih ploča na skeli, već je navedena doprema i nošenje materijala, a što nije opasan rad. Iskazi svjedokinje Marije Brajković i tužitelja daju sasvim drugo svjetlo na događaj koji se dogodio i kada bi se prihvatio istinitim njihov iskaz tada bi njegov nalaz bio drugačiji, jer bi prije nego što se započnu radovi na skeli trebala biti izvedena zaštitna ograda ili leđobran.

Tužitelj je ostao kod svih prigovora na nalaz i mišljenje vještaka i predložio provođenje novog vještačenja. Ocjenjujući nalaz i mišljenje vještaka, a u svezi istaknutih prigovora tužitelja, ovaj sud smatra da je vještak jasno odgovorio na sve prigovore te da su isti neosnovani. Vještak je odmah u nalazu i mišljenju naglasio da je za njegovo mišljenje od presudnog značaja što nije definiran način nastanka ozljede, jer postoje određene nelogičnosti i upitnost istinitosti navođenja okolnosti koje su dovele do ozljeđivanja tužitelja. Upravo zato vještak je dao dvije varijante svojeg nalaza, a u drugoj varijanti čak dvije podvarijante. Tužitelj prigovara nalazu i mišljenju, a gubi pri tome iz vida činjenicu da je vještak kod druge varijante, prve podvarijante (da je tužitelj stajao na skeli bez postavljenog leđobrana) naveo da je u takvom slučaju na tuženiku odgovornost, jer nije organizirao radne operacije i provedbu mjera zaštite svih procesa rada. Također je vještak, a nakon što mu je predložen iskaz svjedokinje Marije Brajković i tužitelja, iskazao da pod pretpostavkom da se tužitelj popeo na skelu i tako izvodio radove da bi tada njegov nalaz bio drugačiji i da bi u tom slučaju trebala biti izvedena zaštitna ograda ili leđobran. Prema tome, vještak je nalaz i mišljenje izradio vrlo detaljno uzimajući u obzir sve podatke koji su mu bili dostupni, pa tako i dokumentaciju i iskaze svjedoka, pa je na temelju toga ispravno zaključio da je sporno što je prije samog pada tužitelj radio, gdje je stajao i što je uzrok samog pada. Polazeći od različitih uzroka pada vještak je izradio više varijanti svojeg mišljenja, a što sud prihvata, jer je za takva mišljenja dao jasna i nedvosmislena obrazloženja. Stvar je suda koju od tih varijanti će prihvatiti, a cijeneći pri tome sve dokaze izvedene tijekom postupka.

Dakle, vještak je odgovorio na sve prigovore tužitelja te sud u cijelosti prihvata nalaz i mišljenje vještaka Zlatka Videca, jer smatra da je isto dano stručno, jasno i obrazloženo te u skladu s člankom 258. ZPP-a. Kako je vještak odgovorio na postavljene zadatke te svoj nalaz i mišljenje obrazložio otklanjajući prigovore tužitelja, sud je kao nepotreban odbio dokazni prijedlog tužitelja da se provede novo vještačenje po drugom vještaku zaštite na radu.

Radnik i poslodavac, kao osobe koje sudjeluju u procesu rada, dužni su pridržavati se odredbi Zakona o zaštiti na radu, a svrha ovog Zakona je, između ostalog, sprječavanje ozljeda na radu. Sukladno članku 73. ZZR-a tuženik je dužan planirati, pripremiti i provoditi proces rada na način da se osigura djelotvorna zaštita zaposlenika, a posebno treba poduzimati mjere da radnici rade sukladno odredbama ZZR-a, propisima donesenim na temelju njega te na drugim propisima zaštite na radu. To znači da je tuženik dužan skrbiti se da su radni postupci tako pripremljeni, organizirani i da se provode na način da se njima ne utječe štetno na sigurnost i zdravlje zaposlenika. Obveza je tužitelja, u smislu članka 77. ZZR-a, da poslove obavlja dužnom pozornošću sukladno pravilima zaštite na radu te je dužan prije početka rada pregledati mjesto rada te o eventualno uočenim nedostacima izvijestiti poslodavca. Iz naprijed citiranih odredbi Zakona o zaštiti na radu proizlaze obveze i poslodavca i radnika u procesu rada, a s ciljem da se spriječi moguća ozljeda na radu.

Na temelju provedenog dokaznog postupka, a cijeneći iskaze svjedoka, tužitelja i direktora tuženika te dovodeći ih u vezu s utvrđenjem inspektora rada i Zapisnika o inspekcijskom nadzoru, kao i provedenog vještačenja, ovaj sud smatra da je tužitelj pao s balkona dok je stajao na skeli koju su on i Mladen Mišković postavili radi izvršavanja radnog zadatka – postavljanja gipsanih ploči s donje strane srehe krova. Ovakav zaključak temelji se na iskazu Maria Sertića koji je iskazao da je skela bila postavljena i da je vidio tužitelja da stoji na njoj i radi, te iskazu svjedoka Mladena Miškovića kojeg je dao prilikom suočenja na glavnoj raspravi 18.01.2017. kada je naveo da su na nogare "koze" postavili fosne, a čime je promijenio svoj prethodni iskaz dan na raspravi 12.05.2014. da u trenutku pada skelu još nisu sastavljali, već da su tek nosili nogare i materijal za skelu. Također je tužitelj iskazao da je on pao u trenutku kada se nalazio na skeli, a mjerio je ploču koju je trebao prišarafiti. Isti slijed događaja potvrđuje iskaz svjedokinje Marije Brajković, a koja ima posrednih saznanja iz onog što su joj ispričali Mladen Mišković, Stipe Marušić i Ilija Filipović.

Iskaz tužitelja različit je od izjave koju je dao inspektor rada 08.06.2012. (list 49 spisa), jer je u Zapisniku o inspekcijskom nadzoru navedena izjava iz koje proizlazi da je tužitelju bilo vruće, da mu se zavrtjelo u glavi i da je pao preko balkona. Tužitelj je prigovarao da on nije dao nikakvu izjavu inspektorima rada, jer da 08.06.2012. zbog svog zdravstvenog stanja nije mogao iskazivati. Saslušani na tu okolnost svjedoci dr. Ivan Dobrić i dr. Slavko Davila iskazali su da nemaju saznanja je li s tužiteljem razgovarao inspektor rada, ali da je 08.06.2012. tužitelj bio u svjesnom stanju i kontaktibilan. Dakle, sud nalazi utvrđenim da je tužitelj 08.06.2012. razgovarao s inspektorom rada i dao izjavu koja je sastavni dio Zapisnika o inspekcijskom nadzoru, ali je ista suprotna iskazu tužitelja danom u ovom postupku. Tako je tužitelj tada izjavio da se ne sjeća da se na nešto popeo, a sudu je opisao što je radio (da je stajao na skeli i mjerio ploču koju treba prišarafiti) te napomenuo da mu se sjećanje postepeno vraćalo. Cijeneći razlike u izjavi i iskazu tužitelja i dovodeći to u vezu s iskazom Maria Sertića, Mladena Miškovića i Marije Brajković, ovaj sud zaključuje da je tužitelj pao sa skele, jer je utvrđeno da je skela bila postavljena. Sud nije prihvatio iskaz svjedoka Tomislava Drvodelića i direktora tuženika Tomislava Škrtića da skela nije bila postavljena, jer oni nisu bili prisutni i nisu vidjeli pad tužitelja, te su takvi iskazi suprotni iskazima Maria Sertića i Mladena Miškovića. Posebno se napominje da je svjedok Mario Sertić u oba navrata identično iskazivao, dok je Mladen Mišković promijenio iskaz u dijelu je li skela bila postavljena, a što je po mišljenju suda odlučna i bitna činjenica pri ocjeni uvjerljivosti i logičnosti njihovih iskaza. Stoga je za zaključiti da su Mladen Mišković i tužitelj postavili skelu, da se tužitelj popeo na skelu radi izvršavanja radnog zadatka te da je pao sa skele. Je li razlog tog pada to što mu je postalo vruće i zavrtjelo mu se ili nespretnost nije činjenica koja je utvrđivana tijekom ovog postupka. Naime, nitko nije tvrdio niti je sporno da skela nije imala izveden leđobran, a što je po propisima trebala imati i što je jasno u mišljenju naveo vještak Zlatko Videc. Obveza postavljanja ograda na skele postoji kako bi se spriječio pad i ozljeđivanje radnika, neovisno o razlogu koji uzrokuje pad. Stoga nije

relevantno je li tužitelj pao zbog vrtoglavice ili zbog svoje nespretnosti, budući je trebala biti izvedena ograda – leđobran koji bi spriječio takav pad. Kako skela nije imala leđobran, radi se o propustu u primjeni propisa zaštite na radu.

Kao što je već rečeno, obveza je i poslodavca i radnika da se pridržavaju pravila zaštite na radu pri čemu je poslodavac dužan organizirati proces rada i nadzirati rad radnika, a radnik je dužan pregledati mjesto rada i o nedostacima izvijestiti poslodavca. Prema ocjeni suda, u konkretnom slučaju i tužitelj i tuženik postupili su protivno obvezama iz Zakona o zaštiti na radu iz razloga što je tužitelj sastavio skelu i popeo se na skelu, a da skela nije imala izveden leđobran, a tuženik je dopustio obavljanje rada ovakvim nepravilnim postupkom i nepravilnim načinom iako je dužan organizirati i nadzirati radne operacije i provedbu mjera zaštite rada. Ovakav zaključak temelji se na mišljenju vještaka zaštite na radu (druga varijanta, hipoteza 1. – list 129 spisa).

Slijedom navedenog, ovaj sud nalazi utvrđenim da je tužitelj postupio protivno članku 77. ZZR-a, jer posao nije obavljao dužnom pozornošću sukladno pravilima zaštite na radu budući se popeo na skelu koja nije imala izveden leđobran, a bio je osposobljen za rad na sigurnan način i time je znao da je dužan prije početka rada pregledati mjesto rada i o uočenim nedostacima izvijestiti tuženika, odnosno njegovog ovlaštenika Tomislava Drvođelića. Također je utvrđen propust tuženika da organizira i nadgleda proces rada – postavljanje skele odnosno utvrđeno je da je tuženik postupio protivno članku 73. ZZR-a, jer nije poduzeo mjere da tužitelj radi sukladno pravilima zaštite na radu. Stoga sud smatra da je primjenom članka 15. stavak 2. ZZR-a u svezi članka 1067. stavak 3. ZOO-a tužitelj djelomično pridonio nastanku štete u omjeru 50%, a čime je tuženik odgovoran za štetu u omjeru 50%.

Budući je u odnosu na osnovu tužbenog zahtjeva stvar sazrela za donošenje odluke, a utvrđivanje štete zahtijevati će znatne troškove, sud je radi svrhovitosti sukladno članku 330. ZPP-a najprije donio međupresudu, a nakon pravomoćnosti međupresude nastaviti će se rasprava o iznosu tužbenog zahtjeva.

Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 165. ZPP-a, odnosno odluka o troškovima ostavlja se za kasniju presudu.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 31. siječnja 2017.

Sudac:

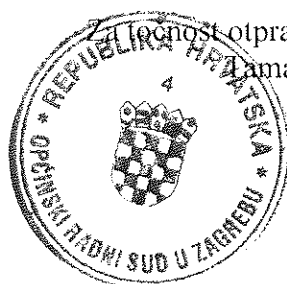
Tihana Čišper, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove međupresude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda pisanim putem u 4 primjerka u roku 8 dana od dana objave presude.

DNA

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Za jedinstvenost otpravka – ovlašteni službenik:
Tamara Filipec